27 DE ANI
National
Cotidian fondat în 1997

Scris de **Monica Tatoiu** 2024-09-03

Pas cu pas, înapoi în anii ‘50

Nu exagerez. Ce se întâmplă acum este un spectacol care are toate elementele care au definit acei ani de tristă amintire. Același scenariu, altă regie și alți finanțatori.

Să exemplific. Prima asemănare cu anii ‘50 este cea privind partenerul strategic al momentului. După venirea comuniștilor în țară, pe tancurile partenerului strategic, venire decisă la masa verde de puterile momentului pe un șervețel, rușii au schimbat regulile de conviețuire în societate. Dosarul a înlocuit concurența pe criterii de competențe. Dacă erai copil dintr-o familie care nu era agreată de noua putere (chiaburi, intelectuali, dușmani ai poporului aruncați în pușcării) nici la scoală nu mai aveai dreptul. Trebuia curățată societatea de valorile care erau în contradicție cu valorile partenerului strategic. Este mare diferență acum?

Dacă vrei sa gândești critic, să ai o opinie contrară trendului majoritar al noilor parteneri strategici, ești marginalizat și stigmatizat cu stampila „extremist”. Atunci și acum, cine nu este cu noi este împotriva noastră, funcționează la foc continuu. În numele statului, inclusiv, este ucisă competiția reală. Slava discriminării pozitive de feluri noi după modelul vechi. Pas cu pas spre un comunism de tip nou.

Altă asemănare se referă la modul în care se aranjau alegerile. Oferta era creată în laboratoarele puterii, opoziția reală era înlocuită cu marionete care să asigure tranziția de la valorile vechi la cele noi. Pas cu pas de la Guvernul Groza 1 la Guvernul Groza 4 când drumul a fost netezit pentru victoria finală și instalarea guvernelor Gheorghe Gheorghiu Dej 1 și 2 care au desăvârșit epurarea clasei politice de „reacționari”.

Acum se întâmplă cam același lucru. Treptat, treptat, pas cu pas, opoziția reală este înlocuită cu marionete unele care pactizează direct cu puterea și pun umărul la formarea Partidului Integrării în Absolutul Stabilității Naționale și altele care au rolurile de a mima alternative utopice care să valideze în final același partid după eșecuri controlate în gestionarea vremelnică a puterii. După anul 2025, în care deziluziile masei de manevră vor depăși gradul de suportabilitate ca urmare a crizei economice globale, singura soluție va să fie Partidul Unic. Nu va mai exista răul cel mai mic. Va rămâne răul unic. Și va începe rescrierea istoriei. Pentru că cei care au trăit-o vor muri, iar cei rămași în viață încercând să supraviețuiască vor avea alte priorități. Istoria o scriu învingătorii iar cărțile ”reacționare” nu vor mai fi arse sau cenzurate ca în trecut, pentru că nu le va scrie nimeni. Ce este pe servere dispare cu o apăsare pe buton. Rugurile culturale provoacă

schimbările climatice, va clama generația fără rădăcini. Pentru că omul nou, al modernei societăți incluziv dezvoltate, nu are nevoie de Dumnezeu. Așa, ca în anii ‘50.

Când au pus lacăte pe biserici și au trimis preoții în beciurile reeducării. Omul nou, de scoală nouă are convingeri ferme, induse cinic de izolarea socială generată de dependența de ecrane. EU-ul nou nu are nevoie de dogme. Are tehnologia cu care crede că poate conduce lumea. Așa cum credeau în anii ‘60 țăranii dezrădăcinați de industrializarea țării, strămutați la oraș. Atunci s-a distrus nucleul esențial al națiunii. Acum se dezrădăcinează tinerii ademenindu-i în labirintul cunoașterii telurice. Atunci impostorii inculți de la butoane foloseau o cenzură brutală pentru a impune tăcerea mieilor. Acum tot impostori, tot la fel de inculți folosesc tot arma cenzurii exprimării ideilor „reacționare”. Pentru că s-au privatizat canalele de comunicare. Banii comunică!

Același model, alți actori. Sunt la modă remake-urile pentru ca a murit creativitatea ucisă de goana după profit cu orice preț. Mizerabil.